

pač nobeno deklet, nobena žena ni pustila več, da bi ji bil dvoril?...

O — kaj še!... Njegov nimbuss je bil le še pridobil!... Poslej je le še bolj imponoval raznim — damam!... Prej kakor slej je smel pri veselicah plesati z njimi, nositi jim pahljačo in laskati se jim...

»Krasna ste, krasna — najkrasnejša!« je govoril zdaj tej, zdaj oni, a vse so mu verjele in vse so bile srečne spričo takih besed...

Ne, prav nič mu niso zamerile tistega...

In to se zdi meni na tej celi povesti še najbolj čudno!...

MITOS. FRAN ŽGUR. PODDRAGA.

Gora visoka na desno,
gora visoka na levo —
V dolini v lesu temnem
z milo sprehajam se devo.

Vse nizzdol v dolino
bistri hitijo studenci —
Z miljenko mojo pri enem
skupaj sediva v senci...

Pan nas potajno gleda
in gladi si klasično bračo —
Čaka težko, nestrpno
na krasno svojo Najado...

Rož si pogozdnih krog čela
v kodre je bujne zataknil —
V ljubico mojo kraj mene
Pan se je, mislim, zamaknil...

OKOLO SV. ZAKONA. BOŽIDAR TVORCOV. KALUGA.

Za poslednja leta dal je naš senat več razsodb glede zakonskega življenja, ktere so velike veljave, principialnega pomena za tiste kroge človeške družine, katerim so namenjene.

Uže lani sem vam pisal o prevažni odločbi senatski glede seiskih i meščanskih žen, katerim je bila dana pravica, da si morejo zahtevati prava živeti posebej

od moža proti soglasju i volji poslednjega, če jih ta trinoži ili če jim ne daje potrebnih sredstev na hrano i k življenju v obč. Blagotvornost te odločbe pa je posebno velika i dragocena še tudi zato, ker so jo nenavadno priblizili občinstvu, priblizili jo tako, da mu ni treba na to ni sodnij, ni visokih vladnih krogov osrednje uprave, a stvar rešujejo na deželi zemski načelniki, v mestih pa načelniki gubernij — gubernatorji.

Začetkom tekočega leta pa je oddelek državljanskega departamenta prijavil dve naredbi glede skupnega zakonskega življenja. Prva glasi približno: Sodnija more pritrditi ženi pravo, živeti posebej od svojega moža, če se ta izogiblje živeti skupno z ženo. Druga pa daje pravico ženi, živeti posebej od svojega moža, če sodniji dokaže, da po krivdi svojega moža ne more živeti z njim skupaj.

Vse privedene določbe senatske kategorije, kakor sami vidite, ščitijo i ohranjujejo žene od krivic, ktere jim morejo učinjati njihni možje. Meseca junija pa je »Vestnik Prava« priobčil senatsko razsodbo, ktera je pa podobna nožu, ki reže na dve plati.

Bila sta soproga i soproga E. Poročila sta se spomladi 1883. leta. Živela sta skup, srečno in nesrečno, tega sodnijski akti ne govore, pač pa je iz njih razvidno, da njuno skupno življenje ni bilo dolgo trajno; kajti čez dobro leto, jeseni 1884. leta, sta bila uže vsak sebi: žena je zvezala svojo culico ter z novim ljubčekom zapustila svojega moža z njegovim pohištvo. Leta 1897. pa se je obrnila v sodnijo, kteri je povedala, da živi posebej od svojega moža, ker po krivdi poslednjega ne more živeti z njim, da je svoje imetje potratila, da torej nima sredstev k življenju, a mož je noče zopet vzeti k sebi.

Soprog je hotel tak pasji zakon na vselej raztrgati, se ve da, sodnim potom ter je sodniku pojasnil, da ga je žena leta